

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

De decem gradibus, quibus Christus in hac mortalitate descendit, in
quibus nos eidem conformari oportet. Sermo V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

per augmentum gratiæ, & post per confortium gloriæ. Quod nobis omnibus largiatur Iesus Christus in secula benedictus, Amen.

IN EADEM SOLENNITATE.

De decem gradibus, quibus Christus in hac mortalitate descendit, in quibus nos eidem conformari oportet.

Sermo V.

Nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit de cælo, filius hominis, qui est in cælo. Ioan. III. Christi ascensionem ita hodie festiuam colimus tracta charissimi, vt admoneamur pariter cum ipso, nunc quidē in spiritu & spiritualiter, subinde verò & corpore & spiritu corporaliter ascendere, tanquam membra, illuc quo caput nostrum principiumquē præcessit secuturi. Verum quia Christus ad patris dextram ascendit, ideò quia ante ad passionem, & cætera quæque humillima descendit: ita nobis quoque ad supernam gloriam aspirantibus necessarium est ad inferiora primum humiliari. Quia vero vtrique suum est tempus, nunc quidem descendendi, postea verò ascendendi, ne tempus illud præoccupare videamur, quod futurum est, de ascensione interim .i. de glorificatione nostra taceamus & quod modo nobis incumbit, hoc est, quomodo nunc descendamus cum Christo inquiramus.

4. Reg. 20.

Legimus Ezechiaæ ægotanti dum promitteretur à Domino sanitas, signum etiam additum, quo eiusdem promissionis infallibilis persuaderetur certitudo. Signum hoc fuit, quod sol in horologio decem lineis reuerteretur per gradus, quibus descenderat. Hoc signo accepto, futurum etiã crederet, quod promittebatur, hoc est, sanitate recuperata, lætum & alacrem se templum Domini ingressurum. Ezechias ægotans significat humanum genus lapsum cuius iuxta Esaïam, *omne caput languidum, & omne cor marens, & à planta pedis vsque ad verticem capitis non est in eo sanitas.* Qui etiam interpretatur aduersus, quia verè quilibet nostrum dicere potest: *Nisi quia Dominus adiuuisset me, paulò minus habitasset in inferno anima mea.* Huic itaq; ægotanti Ezechiaæ signum fuit promissæ liberationis consequendæ, decem lineis solem reuerti per gradus, quibus descenderat: quo significabatur naturæ humanæ vniuersum genus perfectam tum consequi sanitatem, cum sol iustitiæ Christus Dominus noster esset reuersus ascendendo ad gloriam patris per decem gradus, quibus ante humiliando se per incarnationem descenderat. Verum, quia nunc Christo debemus conformari in omnibus, quæ ad imitationem sui docere nos voluit: vnde si cum Christo volumus ascendere, necessarium fit nobis cum eodem ante descendere. Videndum est igitur nobis qui sint illi decem gradus, quibus ipse sol iustitiæ Christus Dominus noster descenderat, rursumque hodie reuertendo ascendit, vt illi, sicut ascendenti cupimus sociari, ita descendentem studeamus conformari. Itaque primus gradus est, quod descendit à patria in exilium huius mundi. De hoc descensu in libro Sapientiæ dicitur: *Mediam silentiam tenerent omnia, & nox cursu suo mediu iter haberet omnipotens sermo tuus Domine exiliens de cælis à regibus sedibus venit.* Et Christus ipse de se metipso: *Exiui, inquit, à patre & veni in mundum.* Per hunc descensum suum

Ezechias ægotans quid mysticè. Esaïa 1. Ezechias quid interpretetur. Psal. 93.

Gradus decem quibus Christus descendit, qui sint.

Sap. 18.

Ioan. 16.

commendare nobis suam voluit ad nos charitatem, Quod Ioannes in sua Canonica testatur, dicens: *In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum, Istum descensum nos imitatur, si mortificato in nobis proprio amore, non quæ nostra, sed primo quæ Christi, deinde etiam quæ multorum sunt, propter Christum quæramus: si non modo patriam, sed nosmetipsos etiam exierimus, temporalibus spiritualia, privatis communia, commoditati charitatem præferentes.*

Secundus gradus est, quo de dominio descendit in servitium. Neque enim venerat filius hominis sibi ministrari, sed ministrare. *Qui cum in forma Dei esset, & equalis Deo, formam servi accipiens exinavit semetipsum. In hac descensione Christo conformamur, servientes inuicem in charitate, & alter alterius onera portant. Quæ onera? Infirmittates corporum, ineptias morum, defectus virtutum, impetus passionum, errores animorum, excessus verborum, quæ sæpenumero etiam is, qui in se talia sentit, inuitus fert, ac veluti sub grati onere suspirat, dum vult, nec valet emendare. Tertius gradus est, quo descendit de diuitijs in paupertatem. Scitis, inquit Paulus, gratiæ Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, ut illius inopia vos diuites essetis. Conformamur Christo hic, si paucis & his necessarijs fuerimus contenti, hoc est, si nihil ad luxum, nihil ad ostentationem, nihil ad curiositatem, nihil ad oblectationem sensuum possidemus. Si per concupiscentiam nihil accipimus, si cum amore nil possidemus, si cū dolore nihil amittimus. Quartus gradus est, quo descendit de potentia in infirmitatē. Siquidem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit. Disciplina pacis nostræ super eum, & linore eius sanati sumus. In hoc descensu conformes Christo efficiamur, si dolores, infirmitates, ac mentis angustias non modo patienter sufferimus, verum etiam ex charitate, aut pro cultu Dei, aut pro commoditate proximorum, ad sustinendum & portandum vltro nos offerimus. Item si cum mala possimus euadere, cum pro malo malum possimus reddere, ab omni proximorum molestia veluti infirmi ac impotētes abstinemus. Quintus gradus, quo descendit de sapientia in stultitiam. Neminem latet quomodo is, in quo omnes thesauri sapientiæ & scientiæ sunt absconditi, in alba fuerit veste illusus, spreus, & tanquam fatuus eiectus. Conformamur ei non ob hoc tantum, quod falsum nomen scientiæ non appetimus, quod prudentiæ nihil nobis arrogamus, sed tum maxime quando proximorum aut contemptum, aut iniuriam ita æquanimitate sufferimus, ut ab impijs etiam propterea non intelligentes, & fatui iudicemur. Hoc fit, dum iniqui patientiam bonorum non adscribunt virtuti, sed stupori & stoliditati. Sextus gradus est, quo descendit de gloria in ignominiam, aded ut de seipso dixerit per Psalmistam: *Ego autem sum vermis & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis. Omnes videntes me, deriserunt me, locuti sunt labijs, & mouerunt caput. Impij nanque eius persecutores desiderabant eum videre despectum & nouissimum virorum. Quapropter morte, inquit, tu pessima condemnabimus eum. Conformamur ei & hic, si extra castra, id est, extra huius mundi ambitionem exiuerimus, Christi improprium portant. i. desiderantes nesciri, vilificari & contemni, beatos nos æstimantes, si male dixerint nobis homines, & persecuti**

1. Ioan. 4.
Exuli propter nos factus quomodo conformemur Christo.
Matt. 20.
Phil. 2.

Gala. 5.
Gala. 9.

2. Cor. 8.
Paupertati Christi quomodo nos conformemur.

Esa. 51.

Quomodo infirmitati Christi conformes efficiamur.

Collof. 2.
Luc. 23.

Stulti quomodo propter Christum fieri debeamus.

Psal. 21.

Esaie 5.

Sapient. 2.

Hebr. 2.

Improprium Christi quomodo nobis fieri portandum.

Matt. 5.

H h h nos fue-

nos fuerint, & eiecerint nomen nostrum tãquam malum propter filium hominis hoc est, si despexerint nos, subsannauerint nos propter cultum iustitiæ & pietatem: nos sequestratos à communionem eorum lollardos, hypocritas, seductores, lupos & ceteris id genus nominibus probrosis cognominantes. Septimus gradus est, quod descendit de pulchritudine in deformitatem. Si quidem *speciosus forma præ filiis hominum, & candor lucis aeternæ, & speculum sine macula, factus est velut leprosus, humiliatus & percussus à Deo, unde non erat ei inque species neque decor.* In hoc gradu cum Christo descendimus, si hominibus placere non appetimus, si curiositatem, & vt Bernardus nominat, forensis honestatem fugimus, si sanctam simplicitatem atque rusticitatem diligimus. Octauus gradus, quo descendit de gaudio in tristitiam, de requie in laborem. Certè qui non tam habet in se lætitiã, quam ipsemet lætitiã est sempiterna, in cuius dextera delectationes vsque in finem, propter nos laborauit sustinens, anxius, conturbatus & tristis factus vsque ad mortem. Conformamur quoque in hoc, si gaudio temporali spontè omni renunciauerimus, si vbiq; renuat consolari aut quiescere anima nostra extra Deum. Si tristitiã detraque quamlibet, atque spiritualis consolationis subtractionem forti & pleni animi resignatione superamus. Nonus gradus est, quo de vita descendit in mortem. Ipse nanque quam sibi nemo poterat tollere, vltro tradidit in mortem animam suam, qui est vita nostra viuificans. Conformamur hic eidem, si ita nobis ipsi in omnibus morimur, vt iam non ipsi in nobis viuamus, sed Christus: si vbiq; & in omnibus Deum quærimus, vt ipse sit nobis omnia in omnibus. Decimus gradus, quo descendit de morte crucis ad solum. Conformamur etiam hic ei, si quantalibet perfectione præuineamus, aut quibusuis vtilibus aut nobilibus exercitijs occupemur propter charitatem iam aut necessitatem proximi, etiam ad infima & vilia descendimus: si Deum, propter Deum, hoc est, propter proximorum necessitates, quas Christus suas æstimat, ad tempus relinquimus: si tamen relinquimus, cum hoc non sit Deum relinquere, sed magis inuenire. Ecce charissimi fratres, hi sunt decem gradus, quibus sol iustitiæ Christus Dominus noster humiliando se descendit, & hodie ad Patris dexteram exaltatus, gloria & honore coronatus, lætitiã & exultatione plenus redijt, hoc ipso nobis perfectam salutem reparatam denunciãns, ac veluti signo quodam infallibili æternam nobis beatitudinem promittens. Ad quam nos perducat ipse idem Dominus Iesus Christus, qui cum Patre & Spiritu sancto sine fine benedictus viuitt & regnat, Amen.

IN EADEM SOLENNITATE.

Quomodo Ascensio Domini absolutè præcipuaque sit festinãtis gaudio plena. Sermo VI.

Ascensio Christi cur alias eiusdẽ solennitates excellat.

Dominus quidem Iesus postquam locutus est discipulis suis, *assumptus est in cælum, & sedet ad dextram Dei.* Marci vltimo. Inter omnia penè festiua charissimi fratres, quæ de Salvatore nostro agimus, quod hodie celebramus, præcipuum videtur (quo post omnes labores passionisque consummatis omnibus in gloriam suam intravit) vt pote maiorem habens festi-